

«Veivalg for fremtidig kirkeordning»

HØRINGSSVAR FRA LAMBERTSETER MENIGHETSRÅD, SØNDRE AKER PROSTI, OSLO BISPEDØMME

Spm. 1: På nasjonalt nivå bør Kirkemøte/Kirkeråd beholde tillagte oppgaver. Hvilke av disse som med tiden kan *delegeres* til Bispedømmenivået, vil virkeligheten etter 2017 måtte svare på.

På regionalt nivå bør personalforvaltningen flyttes fra Fellesråd til Bispedømmeråd. Dette for å tydeliggjøre Biskopens tilsyn og gi tilsynsombetet de nødvendige virkemidler.

Fellesrådet bør i det store bildet reorganiseres til sin opprinnelige funksjon som et service-organ for menighetene; særlig med henblikk på bygg og anlegg – herunder kontorfasiliteter, IKT (i nært samarbeid med sentralkirkelig nivå); herunder økonomisystemer. Det bør i prosessen vurderes om selve økonomidriften bør outsources. I Oslo bør Kirketorgfunksjonen avvikles og tilbakeføres til menighetene sammen med personal/økonomiressursene til dette.

Målet med disse ressursforskyvninger må være å skape en konsekvent enhetlig arbeidsgiverlinje samt en resursflyt som styrker menighetenes handlekraft.

Det er i denne prosessen ønskelig at det lokale og regionale beslutningsnivå styrkes.

Spm. 2: Ut fra dagens virkelighet: JA. Dog anmerkes at overgangen til én arbeidsgiverlinje ville vært enklere om det for lengst hadde blitt tatt grep som samlet all kirkeøkonomi i én rammebevilgning, og ikke som nå delt på statlig rammebevilgning og kommunale bevilgninger.

Spm. 3: Skulle all statlig overføring falle bort, vil **en livssynsavgift** være beste løsning. Forutsetningen må være at alle betaler, at tilskudd til alle tros- og livssynssamfunn gis fra avgiften og at avgiften fra de som ikke er medlem av noe livssynssamfunn, går til humanitære eller allmennyttige formål. Dette vil forhindre utmeldinger i den hensikt å spare skatt.

Spm. 4:

*Færre tunge og store administrative nivåer.

* Kritisk gjennomgang av alle rapport- og kontrollsystemer og nytten av dem i forhold til kostnaden ved byråkrati til å samle informasjonen – også vurdert mot «tidstyveriet» utfylling av diverse skjema er.

* Kritisk gjennomgang av behovet for prosjekter/prosjektstillinger, rådgiverstillinger o.l. Tilstrebe at evt. prosjektstillinger ikke gjøres permanente ved prosjekters utløp.

* Den før nevnte slanking av Fellestrådet vil gi mer ressurs til menighetene.

*Én arbeidsgiverlinje vil gi bedre ressurs- og kommunikasjonsflyt; dvs. mer organisasjon for pengene.

Spm. 5: MR vil ut fra egen erfaring uttale at størrelsen av egen menighet balanserer godt mellom å være stor nok til å bli betjent av en robust stab og å være nær nok til mennesker man skal betjene. I det store og hele vil man mene at Oslo her er på rett vei, men at en omfordeling av ressurser menigheter imellom må komme – ut fra aktuelt antall medlemmer og framskrevne tall for vekst / reduksjon.

Geografisk avstand mellom menigheter/kirkehus og dokumentert

gudstjenestedeltakelse må tas i betraktning der man vurderer sammenslåing.

Omorganisering av soknegrenser nasjonalt er et for stort spm. til at dette MR kan uttale seg om annet enn at «robuste nok» enheter (ekkesiologisk sagt « robuste sakramentale fellesskap») er grunnleggende viktig.

Spm. 6: Ja, med de endringer som før er foreslått.

Spm. 7: I Oslo bispedømme vil svaret måtte være: Kommunennivå. På landsplan vil den kommende kommunereformen være avgjørende – i den grad at muligens prostennivå vil gi en bedre kirkelig struktur.

Spm. 8: Menighetene bør få tilbakeført oppgaver Kirketorget nå løser. MR bør få overført større myndighet vedr. ansettelser, økonomiforvaltning samt forvaltning av kirkebygg (med faglig utførende støtte fra Fellestråd).

Spm. 9: Ja.

Spm. 10: Den daglige ledelse kan, menn ikke må legges på soknepresten. Det forutsettes en kompetent merkantil kontorressurs som fullt ut kan ivareta slike sider ved menighetens drift.

Spm. 11: MR slutter seg til flertallet i Kirkerådet som mener at biskopens tilsynsfunksjon bør utvikles og tydeliggjøres både overfor prester og andre vigslede medarbeidere, og biskopen bør lede prestatjenesten og utøve arbeidsgiverfunksjon overfor prestene.

Spm. 12: En kompetent personaladministrasjon og arbeidsgiveransvaret for prestene og andre vigslede stillinger.

Spm. 13: Biskoper bør tilsettes ved en ren valgordning med tilhørende nominasjonsprosess.

Spm. 14: Ja. Bispedømmet bør ha rollen som organ både for soknene og for det nasjonale rettssubjektet ved Kirkemøtet.

Spm. 15: Bispedømmerådet bør ha arbeidsgiveransvaret for den ene arbeidsgiverlinje. Øvrige konkrete oppgaver f.eks. som listet på s. 60 i dokumentet.

Spm. 16: Ja. Bispedømmerådet, med delegasjon til instanser på soknenivå som kan ivareta den daglige ledelse og andre arbeidsgiverfunksjoner.

Spm. 17: Arbeidsgiverfunksjonen for prestene bør ligge hos Biskopen; for øvrige enten hos Bispedømmet eller delegert til andre, alt etter kapasiteter lokalt.

Spm. 18: Robustheten i de enkelte regioner vil måtte avgjøre spørsmålet, men i utgangspunktet vil én mal neppe passe i hele Den norske kirke. Variasjoner må dog

underlegges klare og forutsigbare regler som ivaretar en nasjonal kirkelig overbygning.

Spm. 19: Særpreget til disse stillinger ivaretas best ved forslaget om å tydeliggjøre biskopens tilsyn samt legge arbeidsgiveransvaret utenfor soknet, dvs. hos bispedømmerådet.

Spm. 20: Kirkemøtets rolle bør videreføres og utvikles i tråd med framtidig lovgivning.

Spm. 21: Kirkemøtets sammensetning bør videreføres som i dag.

Spm. 22: MR følger Kirkerådets flertall (1A).

Spm. 23: Preses bør ivareta arbeidsgiverfunksjonene for de øvrige biskoper.

Spm. 24: MR følger her Kirkerådets flertall til 1A, 2 og 3A.

Spm. 25: MR mener at Den norske kirkes lærenemnd bør videreføres som et sentralkirkelig organ med samme funksjoner som i dag. Slik kan man fortsatt dra veksler på den betydelige teologiske kompetanse våre teologiske læresteder innehar.

Spm. 26: MR følger her Kirkerådets foreløpige vurdering, men vil legge til at stemmene til den betydelige samiske befolkning som finnes innen Oslo bispedømme og i Nidaros bør komme tydeligere fram. MR vil også løfte fram en idé om, på linje med f.eks. Feltprestkorps og døveprosti, at det opprettes et prosti for den samiske befolkning, ledet at en «same-prost», under tilsyn av enten Nidaros eller én av de nordlige biskoper.

Spm. 27: MR følger her Kirkerådets foreløbige vurdering